

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1562/2024
09.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Драгане Миросављевић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Филип Обућина, адвокат из ..., против туженог Грађевинског друштва „Инвест градња“ ДОО Београд, чији је пуномоћник Дивна Матић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4026/22 од 27.12.2023. године, у седници одржаној 09.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4026/22 од 27.12.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4026/22 од 27.12.2023. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 496/22 од 29.06.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да му на име накнаде за неисплаћени динарски део зараде исплати: на име динарског дела зараде за август за период од 14.08.2014. године исплати од нето 4.632,77 динара са законском затезном каматом почев од 30.09.2014. године до исплате; на име динарског дела зараде за септембар 2014. године износ од нето 70.538,11 динара са законском затезном каматом од 31.10.2014. године до исплате; на име динарског дела зараде за октобар 2014. године износ од нето 63.402,37 динара са законском затезном каматом од 30.11.2014. године до исплате; на име динарског дела зараде за новембар 2014. године износ од нето 31.552,76 динара са законском затезном каматом од 31.12.2014. године до исплате; на име динарског дела зараде за децембар 2014. године износ од нето 4.231,96 динара са законском затезном каматом од 31.01.2015. године до исплате, као и на сваки наведени износ уплати припадајуће доприносе код надлежних организација и то: доприносе за пензијско и инвалидско осигурање код Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, доприносе за здравствено осигурање код Републичког фонда за здравствено осигурање и доприносе за осигурање од незапослености код Националне службе за запошљавање. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да му на име накнаде за неисплаћени девизни део за време рада и боловања у

иностранству исплати: на име девизног дела зараде за август 2014. године за период од 14.08.2014. године износ од нето 720,56 USD у динарској противвредности на дан исплате, са законском затезном каматом од 30.09.2014. године до исплате; на име девизног дела зараде за септембар 2014. године износ од нето 1.836,14 USD у динарској противвредности на дан исплате, са законском затезном каматом од 31.10.2014. године до исплате; на име девизног дела зараде за октобар 2014. године износ од нето 1.424,28 USD у динарској противвредности на дан исплате, са законском затезном каматом од 30.11.2014. године до исплате, као и на сваки наведени износ уплати припадајуће доприносе код надлежних организација и то: доприносе за пензијско и инвалидско осигурање код Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, доприносе за здравствено осигурање код Републичког фонда за здравствено осигурање и доприносе за осигурање од незапослености код Националне службе за запошљавање. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка од 60.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 4026/22 од 27.12.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 496/22 од 29.06.2022. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по жалби, као неоснован. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова поступка по жалби, као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија разматра у смислу одредбе члана 404. ЗПП.

О овом праву тужиоца судови су одлучили уз примену позитивних прописа у складу са утврђеним чињеничним стањем. Позивање тужиоца на одређене пресуде Апелационог суда у Нишу, није од значаја јер се одлука у таквим пресудама доноси на основу појединачно утврђеног чињеничног стања а које чињенично стање је у назначеним пресудама другачије у односу на чињенично стање које је утврђено у овом предмету.

Имајући у виду наведено Врховни суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Из наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спора, дозвољеност ревизије се има ценити према члану 403. став 3. ЗПП према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора добијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде поднета је 28.07.2016. године. Вредност предмета спора је 504.425,00 динара.

Како у споровима из радног односа који се односе на потраживање у новцу, вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то ревизија тужиоца није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић